

Gry Möger Poulsen i Kommentatorserien: Ingen trængsel på midten

DET er blevet lidt af en fælles national sandhed, at der er trængsel på midten i dansk politik. De fleste kommentatorer er enige om, at både Venstre, Socialdemokratiet, DF, Konservative og også SF har skruet alvorligt ned for ideologien, og nu står og slås på denne berømte midte i dansk politik. Senest er især SF's politiske nytænkning blevet kaldt en "midtersøgning" eller en "højredrejning". Men svaret på spørgsmålet om hvad det reelt betyder at være placeret på midten i dansk politik bliver en smule uldent, når man lige tænker efter.

ANDERS FOGH ledte op til valget i 2001 Venstre gennem den reform af partiet, der gjorde det i stand til at vinde regeringsmagten. Strategien, partiorganisationen og den politiske profil blev forandret - men Anders Fogh gjorde *ikke* Venstre mindre liberalt. Det ser man idag på det Danmark, Venstre har stået i spidsen for siden 2001: de liberale forandringer er håndgribelige og tydelige. Øget privatisering; fritvalgsordninger, der flytter ressourcer fra det offentlige til det private; en kommunal udhulet økonomi og en kommunalreform med det klare sigte at gøre det attraktivt for private virksomheder at overtage udliciteringsopgaver. De liberale forandringer er håndgribelige og tydelige. Er det midten i dansk politik?

NEJ. Det, der vist betyder noget for, om man kan blive karakteriseret som værende på "midten", er nogle meget enkeltstående politiske sager, der ikke har nogen reel betydning for samfundets grundlæggende retning eller udvikling. Det handler, sat lidt på spidsen, om hvor mange indvandrere der må komme til landet; om man siger nej til fundamentale religiøse kræfter, og om man går ind for straf og bakker op om politiet. Derfor står Det Radikale Venstre jo også lidt i en katepine, hvis det er det her, der reelt er midten i dansk politik.

SÅ når Danmarks mange kommentatorer er blevet enige om, at midten i dansk politik er "crowded", betyder det i virkeligheden bare, at der på en række politiske niche-områder er opnået enighed. Går man i dybden med substansen ser det politiske spektrum langt mere konfliktfyldt ud. SF's nye profil og opgør med en række "dogmer" er et godt eksempel på dette. Udviklingen i partiet er af mange blevet

kaldt en højredrejning. Til det er der to interessante ting at indvende:

FØRST og fremmest har det vel aldrig være socialistisk/venstreorienteret politik at sætte tolerance før politisk kamp og at holde hånden over religiøse kræfter? Nej – det har tværtimod været venstrefløjen, der er gået forrest i kampen mod religiøs dominans i samfundet uden fløjshandsker. Derudover er det vel ikke en højredrejning, når SF langt om længe har forstået, at professionalisme og fokus på klar kommunikation er en forudsætning for at spille en rolle i politik i dag? Det har de fleste partier jo fanget for længst.

FOR det andet er SF's politiske projekt på de områder, der reelt kan forandre samfundet – arbejdsmarked og erhverv, uddannelse, økonomi, struktur og velfærd – klart funderet i partiet ideologiske ståsted.

Det har vel aldrig været socialistisk/
venstreorienteret politik at sætte tolerance før politisk kamp og at holde hånden over religiøse kræfter? Nej – det har tværtimod været venstrefløjen, der er gået forrest i kampen mod religiøs dominans i samfundet uden fløjshandsker.

DEN nichesags-midte, som der tales så meget om, er jo i ikke udtryk for nogen som helst midte i politik, men blot enighed på en række enkeltstående højprofilerede sager. Midten i dansk politik er hvor den altid har været. Nemlig i rummet mellem borgerlige prioriteringer og socialistiske/socialdemokratiske prioriteringer. Det er bare som om det andet er mere moderne at sige.

Gry Möger Poulsen (f.1988) er studerende ved International Business and Politics på Copenhagen Business School, tidl. formand for Danske Gymnasieelevers Sammenslutning. Fra og med idag fast kommentator i RÆSON.